Teljesség Krisztusban

10. lecke,1. negyed,2026. február 28–március 6

Szombat délután Február 28

Emlékezetes szöveg:

„ Senki azért titeket meg ne ítéljen evésért, vagy ivásért, avagy ünnep, vagy újhold, vagy szombat dolgában. Kolossé 2:16, 17

„Sokan úgy gondolják, hogy a Szentírás kommentárjait kell tanulmányozniuk ahhoz, hogy megértsék Isten szavának jelentését, és mi nem állítjuk, hogy a kommentárokat nem kell tanulmányozni; de sok megkülönböztető képességre van szükség ahhoz, hogy az emberek szavainak tömege alatt felfedezzük Isten igazságát. Mennyire keveset tett az egyház, amelyik azt vallja, hogy hisz a Bibliában, hogy összegyűjtse Isten szavának szétszórt gyöngyszemeit egy tökéletes igazság láncába?

Az igazság gyöngyszemei nem a felszínen hevernek, ahogyan sokan gondolják. A gonosz szövetség mestermondója folyamatosan azon dolgozik, hogy elrejtse az igazságot, és a nagy emberek véleményét teljes mértékben láthatóvá tegye. Az ellenség minden erejével azon van, hogy az oktatási folyamatok révén elhomályosítsa a mennyei fényt, mert nem akarja, hogy az emberek meghallják az Úr hangját, amely azt mondja: „Ez az út, járjatok rajta.” [Ézsaiás 30:21.] CE 85.2

„Az igazság gyöngyszemei szétszórva hevernek a kinyilatkoztatás mezején, de el vannak temetve az emberi hagyományok, az emberek mondásai és parancsolatai alatt, és a mennyei bölcsességet gyakorlatilag figyelmen kívül hagyják, mert a Sátánnak sikerült elhitetnie a világgal, hogy az emberek szavai és cselekedetei nagy jelentőséggel bírnak. Az Úr Isten, a világok Teremtője, végtelen áron adta az evangéliumot a világnak. Ezen isteni közvetítőn keresztül örömteli, frissítő források nyíltak meg a mennyei vigasz és állandó vigasztalás számára azok számára, akik eljönnek az élet forrásához. Vannak még felfedezetlen igazságok; de a szellemi dolgokat szellemileg lehet megérteni. A gonoszsággal elhomályosult elmének nem képes megérteni az igazság értékét, ahogyan az Jézusban van. Amikor az ember a gonoszságot ápolja, nem érzi szükségét annak, hogy imádsággal és elmélkedéssel szorgalmasan törekedjen arra, hogy megértse, amit tudnia kell, vagy elveszíti a mennyországot. Olyan régóta állnak az ellenség árnyékában, hogy az igazságot úgy látják, ahogyan az ember a füstös és tökéletlen üvegen keresztül látja a tárgyakat; mert minden sötét és eltorzult a szemükben. Lelki látásuk gyenge és megbízhatatlan, mert az árnyékot nézik, és elfordulnak a fénytől. CE 86.1

Vasárnap március 1

Bölcsessége és Isten Ismerete

Olvassuk el a Kolossébeliekhez írt levél 2:1–7 verseket. Mi volt Pál célja ennek a levélnek az írásával?

A kolosséi hívők, kiket a pogányság szokása és befolyása vett körül, abban a veszélyben voltak, hogy eltávolodnak az egyszerű evangéliumtól. Pál óvta őket ettől, rámutatva Krisztusra, az egyetlen biztos vezetőre. „Szeretném, ha tudnátok, mennyit küzdök értetek és a laodiceaiakért, és mindazokért, akik engem nem ismernek személyesen — írta nekik —, hogy szívük felbátorodjék, összeforrva szeretetben, és eljussanak a teljes bizonyossághoz vezető ismeret egész gazdagságára: az Isten titkának, Krisztusnak ismeretére." AT 310.2

„Ezt azért mondom, nehogy valaki titeket megtévesztő szavakkal félrevezessen... Mivel tehát már elfogadtátok Krisztus Jézust, az Urat, éljetek is őbenne. Gyökerezzetek meg és épüljetek fel őbenne, erősödjetek meg a hit által, amint tanultátok, és hálaadásotok legyen egyre bőségesebb. Vigyázzatok, hogy rabul ne ejtsen valaki titeket olyan bölcselkedéssel és üres megtévesztéssel, amely az emberek hagyományához, a világ elemeihez és nem Krisztushoz alkalmazkodik. Mert benne lakik az istenség egész teljessége testileg, és benne jutottatok el ti is ehhez a teljességhez, mert ő a feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak." AT 310.3

Krisztus előre megmondta, hogy hitetők lépnek fel, akiknek befolyása által „...megsokasodik a gonoszság, a szeretet sokakban meghidegül" (Mt 24:12). Figyelmeztette a tanítványokat, hogy ez a gonoszság nagyobb veszélyt jelent az egyházra, mint az ellenség üldözése. Pál ismételten óvta a hívőket e hamis tanítóktól. Elsősorban ettől a veszélytől őrizkedjenek, mert amennyiben befogadják a hamis tanítókat, a tévelygésnek nyitnak ajtót, amely által az ellenség elhomályosítja a lelki ítélőképességet, megrendíti az evangéliumi hitre nemrég megtértek bizalmát. Krisztus volt az irányadó mérték, aki által kell megvizsgálni az ajánlott tanokat. Mindazt, ami tanításával nincs összhangban, el kell utasítani. A bűnért megfeszíttetett, halottaiból feltámadt és a mennybe ment Krisztus — az üdvösség tudománya, amit tanulniuk és tanítaniuk kellett. AT 311.1

Hétfő, március 2

Krisztusban meggyökerezve és épülve

Hogyan világítják meg a következő szakaszok a növény metaforáját, mint a hívők szimbólumát? (Lásd Ézs 61:3, Mt 3:10, Lk 8:11–15, 1Kor 3:6.)

Azok, akik örömteliek és gyönyörűek, akik dicsérettel vannak felöltözve, és akik az igazságosság fái lesznek – az Úr ültetvényei. Diadalmas szolgái, a mai ártatlan Ezrák és Nehemiásoknak kell mindent helyreállítaniuk.

„Immár pedig — mondta a próféta — a fejsze is rávettetett a fák gyökerére: minden fa azért, amely jó gyümölcsöt nem terem, kivágattatik és a tűzre vettetik” (Lk 3: 9). Egy fa értékét nem a neve, hanem a gyümölcse határozza meg. Ha a gyümölcs értéktelen, a név nem mentheti meg a fát a pusztulástól. János kijelentette a zsidóknak, hogy Isten előtti helyzetüket jellemük és életük határozza meg. Hitvallásuk semmit sem ér. Ha életük és jellemük nincs összhangban Isten törvényével, akkor ők nem az Ő népe. JE 80.1

„A mag az Isten szava.” „Ahogy a föld hozza elő a hajtását, és a kert előhozza a benne elvetett magokat, úgy az Úr Isten is előhozza az igazságot és a dicséretet.” Lukács 8:11; Ézsaiás 61:11. A természetes vetéshez hasonlóan a szellemi vetésben is csak az Isten ereje képes életet teremteni.” Ed 104.5

Pál volt az első, aki Korinthusban az evangéliumot prédikálta és aki a gyülekezetet megalapította. Ez volt az a munka, amelyet az Úr kijelölt számára. Isten utasítására később más munkások kerültek oda, akik az ő helyére léptek. Az elvetett magot öntözni kellett: ezt Apollós végezte. Ő követte Pált a munkában, hogy tovább oktasson és segítse az elhintett mag fejlődését. Ily módon megnyerte az emberek szívét, azonban Isten adta a növekedést. Nem emberi, hanem isteni erő munkálja a jellem átalakulását. Sem a plántáló, sem az öntöző nem növesztheti a magot. Isten vezetésével, megbízott képviselőiként dolgoznak vele, mint művének munkatársai. A Mestert tisztelet és dicsőség illeti az eredményért. AT 181.2

Kedd március 3

A keresztre szegezve

„És amikor befejezte a beszélgetést Mózessel a Sínai-hegyen, két kőtáblát adott neki, amelyeket Isten ujja írt.” [18. vers] Ez soha nem törölhető ki, mert Isten ujja írta, kőbe vésve. Soha nem volt ellenünk, mert Isten kijelentette, hogy parancsait örök szövetségként kell betartanunk. Krisztus halálával kitörölte a velünk szemben álló írást, „és eltávolította azt, a keresztjére szegezve.” [Kolossé 2:14.] Minden szertartásban, minden áldozatban előre megjelölték a halálát. Ő volt az áldozati rendszer alapja, amely addig tartott, amíg a halálában a típus nem találkozott az antitépussal. Ő „testében eltörölte az ellenségeskedést, a parancsolatok törvényét, hogy magában két emberből egy új embert teremtsen, és így békét teremtsen, és hogy a kereszten egy testben mindkettőt Istennel kibékítse, az ellenségeskedést megölve. És eljött, és békét hirdetett nektek, akik messze voltatok, és azoknak, akik közel voltak. Mert általa mindnyájan egy Lélek által van hozzáférésünk az Atyához. Most tehát már nem vagytok idegenek és jövevények, hanem a szentekkel együtt polgártársak és Isten házanépe; és az apostolok és próféták alapjára épültetek, Jézus Krisztus maga pedig a sarokkő.” [Efézus 2:15-20.]” 16LtMs, Lt 51, 1901, par. 8

Általánosságban elmondható, hogy Mózes törvénye három részből áll. Az első a szertartási törvény, a templom törvénye – az áldozati törvény. Ezt a törvényt természetesen ma már nem kell betartanunk, kivéve az antitézisben, mert az előrevetítette a jövőben bekövetkező eseményeket, különösen Krisztus első eljövetelét. Így tehát, ha az Ószövetség idején éltünk volna, és nem tartottuk volna be az akkori áldozati törvényt és rendszert, azzal hitetlenséget tanúsítottunk volna Krisztus iránt, aki eljött. De mivel a keresztény korszakban élünk, ha most betartanánk a tipikus áldozati törvényt és rendszert, azzal hitetlenséget tanúsítanánk Krisztus iránt, aki eljött.

Így tehát, mivel ez a törvény a keresztre lett szögezve (Kol 2:14), most már nem kell és nem is szabad betartanunk.

Mózes törvényének második része az a törvény, amely szerint Izráelnek kellett kormányoznia népét, a polgári vagy jogi törvény – az a törvény, amely meghatározza, milyen büntetést kell a kormánynak kiszabnia azokra, akiket lopáson, gyilkosságon vagy hasonló cselekményeken kapnak. Mivel mi, keresztények, nem rendelkezünk saját kormánnyal, hanem továbbra is a mai nemzetek kormányai alatt állunk, személyesen vagy csoportként sem vagyunk kötelesek Mózes törvényének betartatására.

Ezért az egyetlen Mózes törvénye, amelyet esetleg meg kell jegyeznünk, a törvényének harmadik része: az erkölcsi törvény, amely azokból a dolgokból áll, amelyek ránk, mint egyénekre vonatkoznak, azokból a dolgokból, amelyeket nekünk, mint egyéneknek kell végrehajtanunk, azokból a dolgokból, amelyek tökéletesítik a jellemünket, azokból a dolgokból, amelyek különleges néppé tesznek minket. Ezért meg kell keresnünk és meg kell tennünk azokat a dolgokat, amelyek Mózes erkölcsi törvényében szerepelnek – „a parancsolatokat, a rendeleteket és az ítéleteket”. 5Móz 5:31.

Szerda március 4

Árnyék vagy lényeg?

Olvassa el a Kolossébeliekhez írt levél 2:16–19-et. Mely zsidó-keresztény gyakorlatokat emeli ki itt Pál?

„A zsidó tanítók által a Szentírás magyarázatának módja, a maximák és kitalációk végtelen ismétlése Krisztustól a következő szavakat váltotta ki: „Ez a nép szájjal közeledik hozzám, és ajkakkal tisztel engem, de a szíve távol van tőlem.” [Máté 15:8.] A templom udvarán végezték szolgálatukat. Áldozatokat mutattak be, amelyek a nagy Áldozatot szimbolizálták, és szertartásaikkal azt mondták: „Jöjj, Megváltóm!” De Krisztus, akit ezek a szertartások jelképeztek, közöttük volt, és ők nem ismerték fel és nem fogadták be Őt. A Megváltó kijelentette: „Hiába imádnak engem, mert emberek parancsait tanítják tanításként.” [Márk 7:7.] 14LtMs, Lt 204, 1899, 6. bekezdés

„A Kolossébeliekhez írt levélben ezt olvassuk: „A test Krisztusé. Ne hagyjátok, hogy valaki önkéntes alázatossággal és angyalok imádásával elcsábítson titeket a jutalmatoktól, beavatkozva azokba a dolgokba, amelyeket nem látott, hiába felfuvalkodva testi elméjével, és nem tartva meg a Fejét, amelytől az egész test, ízületek és szalagok által táplálkozva és összekapcsolva, Isten növekedésével növekszik.” [Kolossé 2:17-19.] Az evangéliumi szolgálatnak a kereszt hatását kell bemutatnia. Isten munkája az üdvösség tervében nem lehet összefüggéstelen, nem lehet véletlenszerű. A terv, amely a kereszt hatását biztosította, annak terjedésének módszerét is biztosította. Ez a módszer elveiben egyszerű, és világos, egyértelmű vonalai révén átfogó. Az egyes részek tökéletes rendben és összefüggésben kapcsolódnak egymáshoz. 14LtMs, Lt 204, 1899, 7. bekezdés

„Ne hagyjátok, hogy valaki önkéntes alázatossággal és angyalok imádásával elcsábítson titeket a jutalmatoktól, beavatkozva azokba a dolgokba, amelyeket nem látott, hiábavalóan felfuvalkodva testi elméjével.” Ebben a versben különleges figyelmeztetés található. A spiritizmus tanítói kedves, elbűvölő módon jelennek meg. Céljuk a megtévesztés, és azok, akik hallgatnak meséikre, az igazságosság ellenségének csábításába esnek. Amikor valakit elragad ez a lenyűgöző befolyás, elméje megmérgeződik, és Krisztusban, mint Isten Fiában való hite megsemmisül. Ennek a szofisztikának az áldozata megfosztatik jutalmától, mert arra késztetik, hogy üdvösségét saját érdemeire alapozza. Sokan önként alázatosak, sőt hajlandóak áldozatokat hozni, megalázni magukat, és elméjüket a legfőbb ostobaságok hitének alávetni. A legabszurdabb és legtévesebb elképzeléseket azok adnak át nekik, akiket halott barátaiknak tartanak, akik most már angyalok egy magasabb szférában; és szemük annyira elvakult, ítélőképességük annyira eltorzult, hogy nem látják a gonoszt. ST 1884. november 13., 2. bekezdés

Csütörtök március 5

Emberek parancsolatai

Olvassa el a Kolossébeliekhez írt levél 2:20–23 verseket. Hogyan értelmezi Pál intéseit a fejezetben tárgyalt egyéb elemek fényében?

„Jézus a tudás forrása, az igazság kincsesháza, és vágyott arra, hogy tanítványai előtt megnyissa a végtelen értékű kincseket, hogy azok viszont másoknak is megnyithassák azokat. De vakosságuk miatt nem tudta nekik feltárni a mennyország titkait. Azt mondta nekik: „Még sok mondanivalóm van nektek, de most nem tudjátok elviselni.” A tanítványok gondolkodását nagy mértékben befolyásolták a farizeusok hagyományai és maximái, akik Isten parancsait egy szintre helyezték saját találmányaikkal és tanításaikkal. Az írástudók és a farizeusok nem fogadták el és nem tanították a Szentírást eredeti tisztaságában, hanem úgy értelmezték a Biblia nyelvét, hogy az olyan érzelmeket és parancsokat fejezzen ki, amelyeket Isten soha nem adott. Misztikus értelmezést adtak az Ószövetség írásainak, és homályossá tették azt, amit a végtelen Isten világosan és egyértelműen megfogalmazott. Ezek a tanult emberek saját elképzeléseiket tálalták az embereknek, és a pátriárkákra és prófétákra olyan dolgokat róttak, amiket azok soha nem mondtak. Ezek a hamis tanítók eltemették az igazság drága kincseit saját értelmezéseik és maximáik szemétdombja alatt, és eltakarták a Krisztusról szóló próféciák legegyértelműbb részleteit...” FH 334.3

„A zsidó tanítóknak a Szentírás magyarázata, a maximák és a kitalációk végtelen ismétlése arra késztette Krisztust, hogy ezeket a szavakat mondja: „Ez a nép szájjal közeledik hozzám, és ajkakkal tisztel engem, de a szíve távol van tőlem.” A templom udvarán végezték szolgálatukat. Áldozatokat mutattak be, amelyek a nagy Áldozatot szimbolizálták, és szertartásaikkal azt mondták: „Jöjj el, Megváltóm!” De Krisztus, akit ezek a szertartások jelképeztek, közöttük volt, és ők nem ismerték fel és nem fogadták be Őt. A Megváltó kijelentette: „Hiába imádnak engem, mert emberek parancsait tanítják tanításként.” Máté 15:8, 9.” 6T 249.1

„Lelkem nagyon terhelt, mert tudom, mi áll előttünk. Minden elképzelhető csalás hatással lesz azokra, akiknek nincs napi, élő kapcsolatuk Istennel. Munkánkban nem szabad mellékes kérdéseket előtérbe helyezni, amíg nem vizsgáltuk meg alaposan a felvetett gondolatokat, hogy megbizonyosodhassunk arról, honnan származnak. Sátán angyalai bölcsek a gonoszságban, és olyan dolgokat hoznak létre, amelyeket egyesek fejlett fénynek tartanak, új és csodálatos dolgoknak hirdetnek; és bár bizonyos szempontból az üzenet igaz, az emberek találmányai keverednek bele, és emberek parancsait tanítják tanításként. Ha valaha is volt olyan idő, amikor igazán komolyan kell őrködnünk és imádkoznunk, akkor az most van. Lehetnek olyan feltételezhető dolgok, amelyek jónak tűnnek, és mégis gondosan meg kell fontolni őket, sok imádsággal, mert ezek az ellenség álnok eszközei, hogy a lelkeket olyan útra vezessék, amely olyan közel fekszik az igazság útjához, hogy alig lehet megkülönböztetni a szentséghez és a mennyországhoz vezető úttól. De a hit szeme megláthatja, hogy ez eltér a helyes úttól, bár szinte észrevehetetlenül. Eleinte pozitívan helyesnek tűnhet, de egy idő után láthatóvá válik, hogy messze eltér a biztonság útjától, a szentséghez és a mennyországhoz vezető úttól. Testvéreim, arra figyelmeztetlek benneteket, hogy egyenes utakat készítsetek lábaitoknak, nehogy a sánták letérjenek az útról. TM 229.1

Péntek március 6

További Tanulmányozásra

„Az Isten szavának figyelmeztetései a keresztény egyházat körülvevő veszélyekről ma is ránk vonatkoznak.

Isten Igéjének figyelmeztetései a keresztény egyházat körülvevő veszélyeket illetően ma is érvényesek. Miként az apostolok idejében igyekeztek az emberek a Írásokba vetett hitet hagyományok és bölcseletek által megsemmisíteni, úgy ma a „magasabb kritika”, a fejlődéselmélet, a spiritizmus, a teozófia és a panteizmus tetszetős felfogásával igyekszik az igazság ellensége tiltott útra vezetni a lelkeket. Sokak számára a Biblia olaj nélküli lámpás, mert értelmükkel az elméleti hit medre felé fordultak, mely félreértéshez és zűrzavarhoz vezet. A „magasabb kritika” munkája — boncolgatva, véleményezve és újraértelmezve — lerombolja a Bibliába, mint isteni kinyilatkoztatásba vetett hitet. Megrabolja Isten Igéjének erejét, nehogy irányítsa, felemelje és ihlesse az ember életét. A spiritizmus arra tanítja a tömeget, higgyék, hogy a vágy a legfőbb törvény; a szabadság engedélyezett; az ember csupán önmagának tartozik felelősséggel. AT 311.2

További tanulmányokért forduljon bizalommal:

WhatsApp: (+49)157-508-25-635, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org